

Derin Sevda

– nurcan-dogru · 13 Ekim 2025

Ve bir gün sonbahar esintisi girer içeri yazın ortasında üşürsün. Kar kristalleri birer birer erir teninde, soğursun evrenler gibi hissedersin kendini. Değer her bir iğne tanesi gibi sözler tenine. incitir seni canın yanar ağlar, kanarsın. Üzülürsün en derinden. Sağın, solun her yanın acır. Durmaz gözyaşların kanar. Gözlerinden yaşlar akar, yüreğinden gelir her kelime. Anlatmak istersin sevdiklerine başlarsın konuşmaya. Fakat nafile kimse anlamaz duvar olur her kelime çarpar her bir yanına daha bir kanarsın. Konuştuğun her kelime dağlarına çarpar deniz dalgalarıyla zirve daha bir ağlanır, karlanır, soğuk eser rüzgar everest gibi olursun. Soğuk kimsenin ulaşamadığı ayaza keser her yanın. Kimse canını yakamaz artık. Cümle alemin yanına gelmelere doyamadığı, sevmelere kıyamadığı, incitmelere korktuğu biri olursun da görürsün en zirveden aşağıda olanları. Gülümsemek istersin, en derinden kahkaha atmak istercesine...yeşillenmek istersin, salmak kendini, en derinden salarcasına sonra bir nehir aksın içini ısıtsın istersin, içinde sen, çocuklar, eğleşip dursunlar işte... şelalelerinden prensesler yıkansın, su aktıkça çakıl taşlarına değsin ve sesler tatlı tatlı çıkardığı sesleri dinlemek istersin. derin hülyalara dalarcasına. Hafif hafif esen rüzgarın yüzünü yalamasını izlersin, kalbinin kırılan yanı iyileşsin istersin, yemyeşil ovalara bakar uzun uzun dalarsın... kıyıları çok mu uzak? Gitmek istersin... En derin, uçsuz bucaksız yeşillikler arasına, yollarında yürümek, çiçek açmak ve araştırmak kökleri. Nasılı sorarsın, nasıl? Bedenine işler gülümsemen, aydınlanırsın. Kalkar dağın tepesinden dumanlar birer birer. Kalktıkça dumanlar tependen kalkanların da kalkar ve her duvara çarpan dalgalar seni yaralar. canın yanar, canın kanar, canın acır kıvrım kıvrım kıvratırcasına. Dikenler batır tenine, iğnelemeler başlar, kanarsın, nefessiz kalır ağlarsın, vurdukça bedenini duvarlara haykırmak istersin... Unutmuşundur nasıl hayal

haykırılır. Kırılır çığlıklar içinde bir yerlerde. ığlıklar kopar pare pare teninden etler koparcasına. Sessiz çığlıklar çarpar zihninin her bir yanına. Sessizlik yüzüne gelen sert yumruktur. Tokatlar serttir. Yumruklar kırar parmaklarını, kanar burnunun, bedenini sarar mor yapraklar, hastalanırsın. Toprağın amurlanır, çıkamazsın adeta bir bataklık. Seni İçine eker, elini uzatırsın en onulmaz olana. Her yoluna, her bir Dalına tutunurcasına... Dallar seni daha bir derine eker. Dallar seni daha bir dibe srlemek ister. Saldırır zerine ağaç kökleri. Bi are bakarsın sağına soluna, debelenir durur, seslenirsin gecenin sessizliğine. Gece sessizęini bozar "ne yaptın da kendine düştün bu hallere? "

Debelenmeyi bırakır, bakarsın kendine. Kırılğan, zgn haline dalarsın iten içe. Eşsiz olan kendini "Sen ne zaman unuttun kendini" o sım sıkı tutunduğun tek dalı bırakırsın, birer birer yenilerine tutunmaya başlarsın. Bataklıktan çıktıkça tutunduğun her dalı bırakırsın. ıkmaya başlarsın başına kadar gmldğn bataklığın içinden. Burnun nefes aldıkça ciğerlerin buradayım dercesine haykırır gökyüzüne. Kartalları görürsün bir de şahinler. Kartallar uursun istersin. Elinden tutup en serin, en derin, en huzurlu, mutlu olan alana taşırsın. ığlık atarsın son ses. ığlık, ığlık, çığlık sesini duyurmaya çalışırsın.

Sesin duyulmadıkça, temizlenip çıktıkça bataklıktan girdaptan kurtulurcasına sesin kesilir, susarsın. Sağır olan Evren anlamak istemez seni. Sana karanlığa bakar gibi kr bakar. Tüm evrene bakarsın. Onca yaptığın iyiliği görür denize atarsın, günü gelince en parlak balık olup çıksın lezzetine doyama diye. zlrsn iten içe. Konuşmazsın yine. Dnersin eskisi gibi sessiz kabuğuna. Sarılırsın duvarlarına... Karların yeniden çoğalır, sert kiş gelir. Fakat bu defa farklıdır kuşlar cıvılda Pencereden içeri. Işık senin içindedir artık. Yaşamak, yaşatmak nedir bilirsin. Sevgi barınır Yüreğinde. Sevmek nedir bilirsin. Sunak gibi olursun kendimi sakınmak isteyene. Sunak gibi sakınırsın kendini gerçek sevgiye. Gerçek kişiye sunmak üzere. Tatlı tatlı glmsersin sonbahar döktükçe yapraklarını. ıkardığı melodiyi dinlersin. Baharı dinler tatlı tatlı glmsersin. Kendi toprağını havalandırır, neşelendirir, yeniden ekeceğin dönemi beklersin en derinden olana Ender sevgiyi hakkedene sunmak istercesine. Korkak ve ürkek tarafını saklar güçlü yanınla sarılırsın tüm yaralarına sarılıp yara bandı olursun. Kalbini sakınırsın sıcak ocak ayı Bahar olur eteklerinde. Dans edenleri izlersin, Ellerine kollarına korkusuzca kaldırına bakar dalarsın Her şarkıda. Çünkü şarkıları yaşamayı anımsatır. Yaşatmayı, canlılığı... Onu izleyenleri izlersin uzak pencereden. Coşkun değilsen birlikte neşelenirsin birlikte... Sevgi en özel olana gitmeli dersin toplarsın tası tarağı ve harekete geçersin. en özel ev, en özel yuva, en özel kollar olur sararsın kendine sarılır gibi. Bahar tatlı bir sıcaklıkla gelir sana. Gözlerine bakar derin sıcaklık, derin bağ, derinden olana Derine dalarcasına...